

Heinrich Schuckmann

**Programma Quo Prorektor Universitatis Rostochiensis Heinricus Schuckmann/
I.D. & Codicis Professor. Ad exequias quas Optimo Spei Puerulo Hermann
Cothman, Moestissimus Dn. Parens hodie hora prima pomeridiana adornabit,
Omnes Academiae Cives officiose ac serio invitat**

Rostochii: Kilius, 1639

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777434954>

Druck Freier Zugang

Schuckmann, H.,
in H. Cothmann.

R. 1639.

38

PROGRAMM A

148.

Quo

PRORECTOR

Universitatis Rostochiensis

HEINRICVS Schuckmann/

J. D. & Codicis Professor.

Ad exequias

quas

OPTIMO SPEI PUERULO

HERMANNNO
COTHMAN,

Moestissimus Dn. Parens hodie ho-
ra prima pomeridianà adornabit,

*Omnes Academia Cives officiosè ac se-
riò invitat.*

ROSTOCHII,

Typi NICOLAI KILII, Acad. Typogr. Anno 1686.

78.

[Faint bleed-through from reverse side]

PRORECTOR

Universitatis Rostochiensis,

HEINRICUS Schuckmann/

J. D. & Professor,

Ita hæc temporalis, si Vita quidem dici mereatur, ut ut sint, quibus ea quam maximè ardeat, alij interim qui rem altius deducunt, usq; adeò expetenda, vel isto nomine non reputatur, quod nihil stabile aut fixum, nihil prorsus, cui vel ad momentum, tutò quis inniti ausit, sed fragilia ac caduca omnia, plenis velis exhibeat. Quamvis enim demulcere quandoq; mortalium animos, & in sui admirationem, fictâ quâdam dulcedine illectos pertrahere videatur, illo præsertim tempore, ubi fortunæ aura, aliquantò felicior adspirare coepit; tantum tamen abest, ut statim ex eo perennem sibi lætitiâ promittere

Y 2

quis

quis possit, ut brevi potius, totâ ista facie mu-
tatâ, aliam eamq; planè adversam sortem ex-
periri necessum habeat. Cujus rei vestigia, ut in
omni statu satis multa dantur, in Oeconomi-
co certè quàm plurima. Conjugium si cui
obtingat prosperum ac fortunatum, si liberi
nascantur, in quibus à primis unguiculis spes
bonæ frugis egregiè se exserit, si deniq; cætera
omnia ad felicitatem sint composita, quotus-
quisq; est, cujus mentem ista non oblectent,
& mirâ quadam voluptate perfundant. Cœ-
terùm ubi mortis violentia falcem suam vel se-
mel tantum immiserit rei domesticæ, omnis
præterita voluptas, non modò pro nihilo est;
sed insignem quoq; dolorem & amarulentiam
à tergo relinquit; Ista est humanarum rerum,
inconstantia, quam rectè si expenderint ij, qui
animum à terrenis evocatum, in sempiterna
quæcunq; defixum tenent; mirum profectò
non est, quin vitam hanc temporalem, omni
illius dulcedine posthabitâ, penitus acerbam ac
invisam duxerint! Quibus accensere in præ-
sentiarum meritò debemus Magnificum Uni-
versitatis pro tempore Rectorem, Virum Re-
verendum & Clarissimum Dn. JOANNEM
COTH.

COTHMANNUM SS. Theologiæ Docto-
rem, & Professore publicum, Collegam &
amicum nostrum colendum, quem hâc in
parte eandem fovere cum alijs sententiam,
nulli dubitamus; Mensis enim vix exactus est,
ubi gaudium, quod ex auspicio optati conju-
gis resultabat, ex insperato charissimi filioli
obitu, tristis excepit catastrophæ, quæ ani-
mum parentis, quàm graviter afficiat, facile
licet colligere, præsertim ijs, qui communi na-
turæ ductu impulsæ, liberorum suorum vitam,
sux sæpenuerò anteponunt, ut tantò in-
tensior postmodum sit dolor, quem conci-
piunt pij parentes ex discessu suorum, quantò
lætitia fuit major, ubi præsentem eos sospites ac
salvos conspexerunt: Verum enimverò quem-
admodum longè melior eorum est conditio;
qui in portu navigant, quam qui vastis adhuc
Oceani fluctibus hinc indè jactantur; Ita
omnium optimè agi cum ijs existimandum
est, qui extra periculi jactum, tutissimo positi
receptaculo, universa sinistrae fortunæ ludibria
ex alto quasi ovantes despiciunt; Eò igitur
per mortem cum transferri suos norint fideles
parentes, gratulabuntur potiùs sibi de tantâ
Y 3 suorum

suorum felicitate, non autem dolebunt; In-
primis cum omnis dolendi ansa hoc ipso sit
præclusa, quod benè jam habere coeperint,
qui in hac vitâ male habebant. Cujus felici-
tatis quò citius quis particeps efficitur, eò bea-
tior est illis, qui diutiùs, cum malis & infortu-
nijs hujus seculi concertare coguntur. Cum
enim tanta sit senescentis mundi hujus mali-
tia, ut perversis moribus & exemplis facile
fuerit eos etiam corrumpi, qui ad spem pieta-
tis, modestiæ, aliarumq; virtutum nati ac edu-
cati sunt; In summo certè beatitudinis gradu
constituti erunt illi, quibus primo vitæ limine
via conceditur, omnia ista pericula prorsus
eluctandi, & in veram patriam, ubi nullus
datur amplius corruptioni locus, veloci cursu
commigrandi. Quæ cum ita sint, non est
quod lugeat Dn. Parens præmaturum filioli
sui HERMANNICOTHMANNI obi-
tum; lætetur porius, quod eundem 24. Apri-
lis Anni 1634. inter 7. & 8. vespertinam ex ho-
nestissima foemina CATHARINA Arnims/
(quæ & ipsa 18. Junij anni superioris, fati con-
cessit) feliciter susceptum & Christi redem-
ptori suo per sacramentum initiationis inser-
tum,

tum, in pietate & literis: quantum per æta-
tem licuit fideliter informari curaverit; quæ
informatio tantum effecit, ut pietatis, cujus
semina juxta cum lacte materno imbiberat,
in ipso morbo insigne specimen ediderit.
Postquam enim 23. hujus mensis Augusti, ex
dolore unius cruris decumbere cœpisset,
primâ nocte sæpius invocasse auditus est no-
men Jesu salvatoris sui; Cujus auxilio etiam
sublevatus, non tantum apoplexiam, cum
quâ sequenti die conflictari coactus fuit, sed
universum quoque morbi impetum, qui tamen
biduum remisisse videbatur, pro divino be-
neplacito, ita tandem superavit, ut heri circa
sextam matutinam spiritum suum Deo Crea-
tori, à quo illum ante quinquennium & qua-
tuor menses acceperat, placidè redderet.
Postquam autem animula piæ defuncti hu-
jus pueruli in coelesti paradiso sedem occupa-
vit, corpusculum etiam dormitorio inferen-
dum restat. Et quia funeris deductioni ho-
dierna prima est destinata, vestrum erit Ci-
ves Academici, hunc honorem ei exhibere,
quem alijs ejusdem monitu, stimulati, debita
reveren-

reuerentiā præstare hæcenus debuistis P. P.
Rostochij sub Academia Sigillo 28. Augu-
sti Anno 1639.

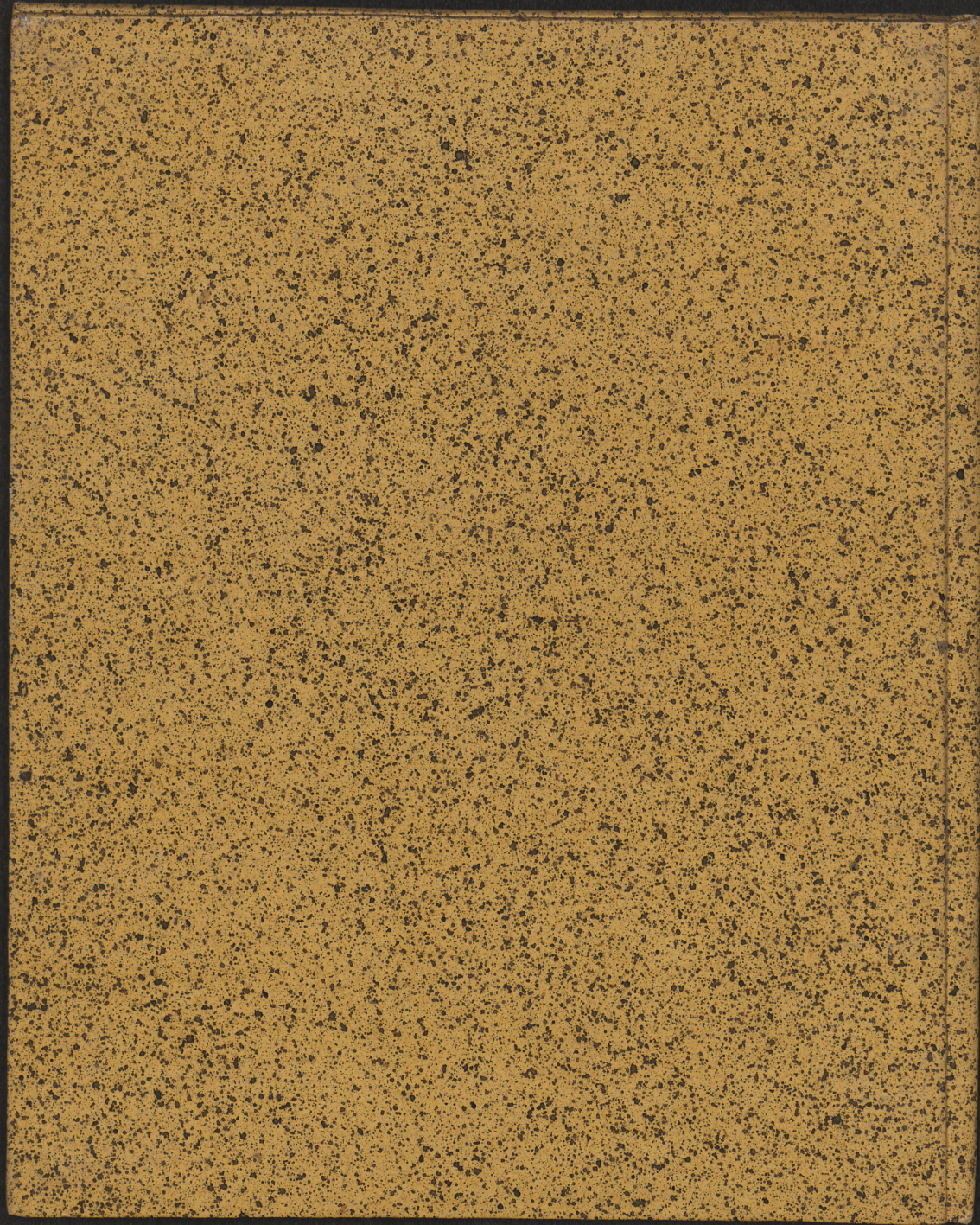

tum, in pietate & literis: q
tem licuit fideliter informa
informatio tantum effecit,
semina juxta cum lacte ma
in ipso morbo insigne sp
Postquam enim 23. hujus m
dolore unius cruris de un
primâ nocte sæpius invocasti
men Jesu salvatoris sui; Cu
sublevatus, non tantum ap
quâ sequenti die conflictari
universum quoq; morbi imp
biduum remisisse videbatur,
neplacito, ita tandem supera
sextam matutinam spiritum
tori, à quo illum ante quinqu
tuor menses acceperat, p
Postquam autem animula p
jus pueruli in coelesti paradiso
vit, corpusculum etiam dori
dum restat. Et quia funeris
dierna prima est destinata,
ves Academici, hunc honor
quem alijs ejusdem monitu, l

